

geringen som sagt ment var noget, der burde fastholdes ogsaa nu, da selve Fradragsreglerne efter dette Lovforslag skulde undergaa en Forandring. Man har derved nærmest tænkt fra Regeringens Side, at man skulde ikke give Fradrag for Byggeparceller, for saadanne ubebyggede Ejendomme, som tænkes anvendte til Bebyggelse senere, men som foreløbig ligge ubebyggede hen. Imod dette er der gjort den Indvending, for straks at sige det, at det var vanskeligt i og for sig at bestemme, hvad der var Driftsbygninger eller ikke, saa at Lovens Ord kunde omgaaes. Man har altsaa ikke gjort den Indvending mod denne Bestemmelse, at den i og for sig var urimelig, men kun den, at det var vanskeligt at bestemme, hvorvidt der var en Driftsbygning paa en Ejendom eller ikke. Men derimod maa jeg anføre, at dette Skøn er intet mod det Skøn eller den Række af Skøn, som i Øjeblikket Vurderingsmyndighederne have at træffe. Hvis de overhovedet have kunnet virke hidtil, ville de ogsaa kunne virke med den Bestemmelse, her indsættes, og det meget lettere; thi administrativt vil Gennemførelsen af dette Forslag medføre en overordentlig Lethed og Nemhed.

Samtidig med dette blev der saa foreslaaet fra Regeringens Side, at ogsaa den Lejeværdi af de enkelte Lejligheder i Bygninger baade paa Landet, i Købstæderne og i Hovedstaden, som har gjort Ejendomme helt afgiftsfrie, blev sat noget op. Den Lejeværdi, der nu er i Ejendomsskyldloven, er sat noget for lavt, og naar man saa overhovedet her gik til en Forhøjelse paa det andet Punkt, med Hensyn til Fradragsreglerne, var det ogsaa naturligt at komme til en saadan Lejeværdi, som i Øjeblikket svarer til de Forhold, man i Virkeligheden vilde hjælpe med Afgiftsfriheden. Det var de to Forordninger, som bleve stillede fra Regeringens Side overfor Fradragsreglerne og i det hele taget overfor Ejendomsskyldlovens § 7.

Samtidig med, at Reglerne i § 7 vare ændrede af Forslagstillerne, havde de ogsaa gjort en nødvendig Forandring i den Promille, hvormed Ejendomsskylden opkræves. Den er nu som bekendt 1,10, 1 Kr. 10 Ø. af 1,000 Kr. Man foreslog, da Meningen med dette Forslag ikke var, at man fiskalt vilde gøre nogen Fortræd, at Promillen sattes op fra 1,10 til 1,20. Derved vilde Staten komme paa den rigtige Side, og man vilde faa det samme ind som nu ved Ejendomsskyldloven. Herved vilde der

ganske sikkert ske en Forskydning, saaledes at en Del Ejendomme, som nu betale en bestemt Ejendomsskyldafgift, komme til at betale en højere, men det drejer sig om meget, meget smaa Tal. En Forhøjelse af, som her var foreslaaet, 10 Ø. pr. 1,000 Kr., eller naar, hvad jeg straks skal sige, efter Regeringens Forslag Promillen bliver sat op til 1,25, 15 Ø. pr. 1,000 Kr., vil føles som overordentlig ringe med Hensyn til de store Ejendomme. Hvad de mindre Ejendomme angaar, vil det jo kun være et Tillæg i Øre, som her kan regnes med, men selv om en Ejendom er vurderet til 1 Mill., saa at Tillæget efter dette Forslag, som jeg her anbefaler til det høje Ting, vil blive 150 Kr. om Aaret i Ejendomsskyld, maa man sige, at dette dog ikke kan have nogen stor Betydning for Ejendommens Indehaver. Men, som sagt, da Reringen havde foreslaaet saadanne Forandringer i det oprindelige Forslag, som nu fremgaa af det nuværende Forslag, var man ogsaa nødt til fra Regeringens Side at fordre en noget højere Promille end den, Forslagsstillerne oprindeligt havde sat, nemlig at faa den forhøjet fra 1,20 til 1,25. Derved vilde man være paa den rette Side, og der kan vel neppe være nogen i det høje Ting, som ikke mener, at Staten i dette Tilfælde skal være paa den rette Side, at man intet fiskalt Tab skal lide ved et Lovforslag af denne Art.

Jeg mener at kunne fatte mig i Korthed, da jeg synes, Sagen i og for sig er klar, og da jeg er overbevist om, at de af det høje Tings Medlemmer, som interessere sig for denne Sag, i Forvejen have sat sig ind i dens ganske simple Regler. Men jeg vil gerne give Sagen min bedste Anbefaling: Jeg tror, at man gennem dette Lovforslag vil komme til en retfærdigere Beskatning, en mindre vilkaarlig Beskatning, hvad der er af afgørende Betydning, synes jeg, overfor enhver Skat. — Dernæst vil man faa en Lettelse for Administrationen, hvad der er nogen Grund til at tage Hensyn til, en Lettelse, mener jeg, ikke alene for Centraladministrationen, men for Vurderingsmyndighederne overhovedet, for dem, der have med Ejendomsskylden at gøre. — Og endelig vil den Forandring af Skatten, her er Tale om, fritage de mindre Skatteydere i et vist Mon, som ganske vist ikke er meget betydeligt, men dog noget, medens det Tillæg i Afgift, Forslaget lægger paa de større Skatteydere, ikke vil have nogen væsentlig, ja næsten ingen Betydning.